

Lipcsei Márta

Úton

*üresség és hiány mint
gyökér törzs és ágak
növekszik bennünk
a gondolat még várát*

*a perspektíva u-
tat keres magának
az elhalt énekek
megelevenednek*

*a környezet keze
vörös ázik-fázik
igazgat az Isten
szemében könny ázik*

Nagyvárad, 2023. 04. 14.

A világ reflexei

*Súlyos tébolyult csend vibrál
összemosott eszméletek
elgyötört fejjel támadnak fel
hirtelen kiált a szabadulni vágyó
ember bőrébe örökre visszaárad
a világ a kitárult zűrzavar
csatangol világvégi vesztőhely
sok-sok látomás zuhog
s a térgörbületben egy szál virág*

Nagyvárad, 2023. 04. 16.

Mozdulatlanság

*legkisebb mozdulatunk is
bajt okozhat ezért jobb a
mozdulatlanság a lélek
mozdulatlansága mindig
a félálom mezején mezsgyét
kialakító szendergő néma
építőkövek árnyékában
szeret pihenni majd kergetőzik
a súlytalan formák társaságában
fehér tükörképek eleven szája kiabálja
békét akarunk nem a halált*

Nagyvárad, 2023. 04. 17.

Bűvölet

*égi lámpák fényénél
a senki földjén közlekednek
a bűvöletben élők érzik
a boldogság ideje már
lejárt a földi világ képei
sugallják „itthon vagyunk”
az árnyékok csak gyalognak
a leáldozó Nap karcsú égi madár
esti hangok kongva búcsúznak
észrevéve a szabadság nyitott ajtaját*

Nagyvárad, 2023. 04. 18.

Mindhiába

*az első éhség szemünk-szánk előtt
végső tévedés földöntúli rétre költözött
kirajzolódik a világ a magányban dolgozó
keresésre indul majd vár hogy higgyen
a szemének a megszokáson a változás
mint összetartó erő a megszökött világ
gyönyörű szíve csomókban szakad ki
élősdí sereg eteti a testet a föld alatt
olthatatlan hitetlenség mormolja
ennyi volt az öröklét halálunk hát mindhiába*

Nagyvárad, 2023. 04. 20.

